

ըստ հաճութեան կամաց եւ ըղձից, թերեւս ոչ քննելով քաջ զբարսն, որ յետոյ բասրելիք ցուցան: Այս Պեմունդ Գ էր մականութեանեալն *Կակազ* (Bègue կամ Bambe), զոր տեսաք սակաւութ յառաջ քան զմահ Սալահէտ-տինի՝ երթեալ առ նա վասն հաստատելոյ զսահմանս երկրին, եւ շնորհս գտեալ ՚ի նմանէ. եւ մեծի հաւանութեան է՝ եթէ եւ գրգռեալ զնա ընդդէմ Լեւոնի՝ որպէս երբեմն նորին թեւարկութեամբ կամ թելադրութեամբ՝ դաւաճանեալ էր զեղբայր նորա Ռուբէն³⁹: Այլ իբրեւ ետես՝ եթէ վրիպեցաւ ՚ի յուսոյն՝ մահուամբ սուլտանին, մտաբերեաց ՚ի հին խորամանկութիւնն՝ դաւել եւ զԼեւոն, որպէս երբեմն զեղբայր նորա Ռուբէն: Հրաւիրակս առաքեաց առ նա՝ զալ առ ինքն, կամ ՚ի մէջ սահմանաց իւրեանց, եւ ճշգրտել զնոսին, զի բարձցի այնուհետեւ ՚ի միջոյ ամենայն վէճ եւ խէթ. եւ խոկայր հնարէր թէ ո՛րպէս եւ ո՛ր ըմբռնեցէ զնա: Եթէ շուրթափելով իսկ կոչելն զնա չէր բաւական կասկածելի առնել զդաւադրութիւնն, ամենեւին աներկբայ նշաւակեաց զայն՝ նոյն ինքն Բրինձէսն կախարդասար. իբրեւ ոչ կարաց յետս կասեցուցանել զայր իւր ՚ի խորհրդոյ նենգութեանն, զաղտ պատգամաւորութեամբ ծանոյց Լեւոնի, մատն լինելով առն իւրում. որ՝ թէ չէր քաջ ողջամիտ ոք՝ եւ ոչ սա ողջախոհ, մինչեւ սիրարկու իսկ Լեւոնի կարծել ոմանց օտար պատմչաց ժամանակին⁴⁰: Յայտ է զի չէր ժամանակն այն համբաւեալ զգաստութեամբ, եւ զեղծումն բարուց արեւմտեայցն զգուեցոյց նախ՝ եւ ապա զեղծոյց զարեւելեայս. իսկ նենգութիւն եւ խարդախութիւն իշխանաց եւ իշխանասիրաց՝ համարէր հնարագիտութիւն՝ ոչ անմասն ՚ի գովութենէ, եւ երբեմն կարելոր իսկ: Ոչ ինչ խղճեաց եւ Լեւոն նենգաւ զնենգն լուծանել, եւ յորոգայթն պատրաստեալ՝ զնոյն ինքն զորոգայթադիրն խարդաւանել: Ոչ հրաժարեաց ՚ի կոչոյ Բրինձին, այլ եւ առաւել իմն մեծարանս նմա առնել կարծեցուցանելով, զնա ինքն հրաւիրէր զալ

³⁹ Հաւաստէ զայս Միխայէլ Ասորի բանիւքս. «Ի սոյն ժամանակս Բրինձն Անտիոքայ՝ արար գործ սիրոյ ընդ Սալահադինն, եւ որսացաւ զՌուբէն զՏէրն Կիլիկիոյ»:

⁴⁰ Շարայարող Պատմ. Գուլ. Տիւր. (ԻՋ. Ի) ասէ, ՚ի մեկնել Պեմունդի զնալ ՚ի Կիպրոս ՚ի տես Հոնկկարդի թագաւորի Անգղիոյ, վատշուէր տիկնոջն Միպիլի յանկուցեալ յինքն զԼեւոն, եւ թելադրեալ ըմբռնել զայրն, զի նեղէր զինքն, եւ զի էր նորա յառաջագոյն ածեալ ա՛յլ կին. եւ Լեւոնի խոստանալ առնուլ զնա ՚ի կնութիւն, եւ կալեալ զՊեմունդ եւ ՚ի բանտ արկեալ՝ նեղել, մինչեւ հաւանեցի զրկել զորդիս իւր ժառանգս՝ յառաջին կնոջէն, եւ տալ զԱնտիոք ՚ի Գուլիելմ՝ ՚ի ծնեալն ՚ի Միպիլայ: Այլ այսոքիկ վիպասանական ստեղծաբանութիւնք թուին. մանաւանդ զի վկայեալ է ՚ի ստոյգ պատմագրաց՝ գտանիլ Լեւոնի ՚ի Կիպրոս, մինչ անդ էր եւ Բրինձն եւ թագաւորն Երուսաղեմի: